

[Bjerre.]

mange Punkter, at jeg vel skal afholde mig fra at gennemgaa alle disse Ting. Man maa have Lov til at gaa ud fra, at ogsaa det, som man her muligvis ikke kan overse, er i den bedst mulige Orden. Jeg vil have Lov til at gøre en Bemærkning, ikke just ment som en Kritik, om den Bestemmelse i § 2, hvor der staar, at Tilsynet med de beskikkede Administratorer udøves i København af Politiet og uden for København af Skifteretten, alt under Finansministeriets Overtilsyn. I § 8 staar der dernæst: Salæret til Administrator fastsættes ved Administrationens Ophør af Skifteretten, i København dog af Finansministeriet. Det, der giver mig Anledning til at omtale disse Bestemmelser, er den Forskel, der gøres paa København og Landet uden for København. Jeg ser ikke den saglige Begrundelse for, at det ene Sted er Politiet og det andet Sted Skifteretten, det ene Sted det administrative og det andet Sted det retslige Element. Forholdene er efterhaanden ved mange Love ordnet ganske forskelligt i København og i Provinserne, uden at man i og for sig kan se, hvorfor det er nødvendigt, at — som i dette Tilfælde — Politiet udøver Tilsyn i København, medens det paa Frederiksberg og i Aarhus f. Eks. er Skifteretten. Men det spiller i og for sig ikke nogen Rolle; det vigtigste er selvfølgelig, at Tilsynet bliver ført og ført af Folk, som har Forstand paa det.

Ved § 9 bliver jo Retsfølgningsskridt forbudt, og det bestemmes, hvorledes man skal forholde sig over for den sigtedes Kreditorer. Jeg vil lige pege paa, at der sikkert i mange Tilfælde kan komme uheldige Forhold frem for de, om jeg saa maa sige, uskyldige Kreditorer, som kan komme i Bekneb for Penge, fordi Retsfølgning er udelukket. Det kunde være ønskeligt, om Administrator havde en vis Bemyndigelse til at ordne det saaledes, at Kreditorerne ikke kom i Klemme.

Til Slut vil jeg sige et Par Bemærkninger om et Spørgsmaal, som ogsaa har været omtalt i Folketinget. Der har været rejst nogen Kritik af, at disse Værnemagersager trækker ud. Som det er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, regner man med, at der i 600—800 Tilfælde skal ansættes Administratorer, men dette Tal maa endelig ikke opfattes saaledes, som det synes at være opfattet andetsteds, at der kun findes dette Antal Værnemagersager, for der findes maaske — jeg skal ikke prøve paa at gætte —, men det 10-dobbelte vilde maaske være det rigtige, hvis man skulde have dem med allesammen, altsaa det samlede Antal Værne-

magersager, dels efter Forræderiloven, dels efter Værnemagerloven. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Justitsminister, at der gøres alt, hvad der kan gøres, for at forenkle Forretningsgangen i disse Sager, navnlig de mindre, hvor det i Hovedsagen drejer sig om at faa fat i de Penge, vedkommende har tjent paa uberettiget Maade, faa det uretmæssige Mammon fra ham, og saa lade Sagen falde. Man maa prøve paa at finde en Form for Forenkling af Behandlingen af disse Sager, idet det jo er klart, at Befolkningen ønsker en Afslutning saa hurtigt som muligt. Er der nogen, der ønsker dem afsluttet, saa er det i øvrigt Politiet, for at det kan komme til at beskæftige sig med de virkelig alvorlige Sager, som verserer ved Siden af de andre.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i dette høje Ting og paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til dets Vedtagelse.

Foss: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

P. N. Petersen (Røje): Da mit Partis Ordfører i den foreliggende Sag, det ærede Medlem Hr. Lannung, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Jeg finder ikke Anledning til at fordybe mig i Enkeltheder, da det kun kan blive en Gentagelse af, hvad der allerede har været sagt, men skal dog gøre nogle Bemærkninger om Forslaget, for saa vidt dette er muligt for den, der ikke hører til Fru Justitias udkaarne. Man kan naturligvis med en vis Ret sige, at det havde været det naturligste, om de nye Regler, der her foreslaas, havde været indarbejdet i de to Straffelovstillæg, som den her foreslaaede Lovgivning skal supplere, men da det nu engang ikke er sket, er det kun rimeligt, at man vedtager en Lov som den, der her er Tale om.

Jeg ser af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at den foregaaende Justitsminister, Hr. Busch-Jensen, var ganske paa det rene med, at der maatte træffes visse Foranstaltninger for at sikre Statskassens Krav, men at han i nogen Grad var i Tvivl om, hvorvidt disse Foranstaltninger kunde træffes rent administrativt eller ej. Jeg synes, at naar en saadan Tvivl kan opstaa, vil det altid være det rigtigste at gaa til Lovgivningsmagten for i enhver Henseende at være paa den rigtige Side, og derfor tak-